

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
 Egy évre 6 frt — kr.
 Fél évre 3 frt — kr.
 Negyed évre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.
 Hétoldi szám 3 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:
 Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kacinczy-utca.
 Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
 Kossuth-utca, Vojnich palotában.
 Telefon szám 42.
 Nyitvatartás: szombat 20 krajczár.

A szomszéd.

Jellemző a belgrádi eseményekre, hogy abban a perczen mikor Milán király ellen a merényletet elkövették — az első általános impressió az volt, hogy ez a merénylet meg létt rendelve és egészen manőverszerűen lett inscenálva.

Persze, hogy ezt elhinni nem lehetett még sem, mert bármennyire is szereti Milán király a kalandokat — de olyasmiben mégsem kalandoz, ahol esetleg véletlenül áldozatává eshetik egy experimentumnak.

De annyi tény, hogy ezt a csekély kis támadást Milán király és vele az uralkodó ház politikája alaposan kihasználja a radikálisok ellen.

Ami csak befér a retorsio politikájába mindent teljesen kimerítenek a radikálisok ellen.

Statárium is van amely nem sokat okoskodik, hanem golyó elé állítja az elégtelenséget és azokat akikra valami gyanyu tapad.

Az emberi jogokkal Szerbiában úgy bánnak, ahogy jól esik. Az igazságszolgáltatás kényuralommá lett, — a sajtó és a nyilvánosságnak leütötték

a lábát, és az újságok most mankón járnak.

Lábukat leütötte a cenzura, azonkívül kiszúrták a szemüket, hogy ne lássanak, füleiket pedig teledugták a legjobb minőségű vattával.

Az igazságszolgáltatás valami min-taszerű lehet most Szerbiában.

Csodákat regének el a Magyarországból oda került hitelezők — akik visszajönnek Szerbiából, de arra nincs eset, hogy most valami eredményt ér-hessenek ott el.

A reciprocitás elvei Szerbiában most abban állanak, hogy aki ott most jogokat keres, — annak örvendenie kell, ha visszajöhet onnan bár minden eredmény nélkül — csak abban legyen biztos, hogy ezért be nem verik a fejét és nem nézik radikálisnak sőt le sem tartóztatják.

S ezalatt napról-napra arról érte-sülünk, hogy a Szerbiából kiüldözöttek mind felénk veszik útjokat.

Idé vándorlanak, mert tudvalevőleg Magyarországnál türelmesebb állam a világon nincs — itt biztonságban érezheti magát mindenki.

Illő is, hogy az üldözötteknek me-nedéket adjunk, csak hogy attól keil

tartanunk, hogy ez valami nagy ha-szonnal nem jár mi ránk.

Éppen azért mert nálunk is vannak szerbek akik meleg érdeklődéssel vi-selgetnek a szomszéd elnyomottak iránt.

Itt szabadon lehet politizálni és nem kell félni, hogy ezért valakinek baja akad.

Hogy az ide átmenekült szerbek ne folytánák itt azt amiben ott gátolva vannak azt épen biztosra venni nem lehet.

Nem árt tehát egy cseppet sem ha a magyar kormány őrszeme oda is tekint egy kissé a határra.

Reánk nézve éppenséggel nem kö-zömbös Szerbia sorsa. Tapasztaljuk is azt, hogy a katonai hadgyakorla-toknál nagy súlyt fektetnek épen Boszniára, amelynek tereptanával na-gyon is alaposan foglalkoznak.

Mintha csak sejténék, hogy miha-marább ott valami bonyodalomnak kell bekövetkeznie.

Sőt amint értesülünk maga Bosznia sem oly egészen biztos még, hogy egy két helyen nagy ovatosságra ne volna szükség.

Utolsó álom.

— A „Bácskai Hirlap” eredeti tárcája. —

Itta: Quasimodo.

Mikor a nap lenyugodni készült, kivitték a beteg lánykát a virágos kertbe. Ott várta már a díofa alatt a puha nyugágy. Illatos rózsákkal volt behintve a seiyem takaró.

Mosolygott a gyermek. Nagy kék szeméit a tiszta égre függesztette és sovány karjaira támaszkodva nézte a nap csendes nyugtát.

Mosolygott a haldokló napnak, néma örömmel intett búcsút neki.

Tarka pillangók kergelődtek ott előtte. Össze ölekeztek már. Egymást átölelve szál-lottak tova.

A leányka mosolygott a pillangók játéka-nak és mosolygva nézte amint néhány perc mulva életlenül hullottak a kert meleg homokjára.

Lassan-lassan elült minden zaj, csend volt a kertben. A nap utolsó sugár özöne vér-vörösrre festette az égaltját.

Kis időmulva szürke nyári felhők usztak fel az égre. Kicsillámlott a vékony felbők alól a csillagok apró fénye.

A leányka mosolygott. Nagy szeméi meg-teltek az örömkönyveivel.

— Mikor minden alszik, mikor esend van, mikor beáll a kellemes est: akkor örvend a beteg leányka.

Örvend, mert eljön völegénye.

Megmondta az ő imádságos könyve ezt tegnap, ma is azt sugta halkán, úgy hogy senki se hallotta csak ő.

Az imádságos könyve nem hazudik. Ma ha leszál az alkony, ha csak a csillagok lesznek ébren: eljön az ifjú, mennyasszonyához.

Eljön a hős ifjú beteg arájához. Ott vannak levelei az imádságos könyvből. Örök hűségről, örök szerelemről zengnek a dalok és a dalok neki szólnak. Egyedül csak neki.

Dobogó szívéhez szorítja imádságos könyvét. Felül ágyában a gyenge leányka és néz a sötét égbe tágra nyitott nagy kék szeméivel.

Várja lelke ifját, a hőst, a költőt, ki ma este el fog jönni hozzá.

Háborúról, véres csatákról beszélnek. Ha vége lesz a háborúnak, ha elül a csatazaj: ide jön a hős legelőbb!

Kinyitja imádságos könyvét. Sötét az éj, de ő látja a betűket. Lánggal égnek a sorok. Elfáradnak karjai, ölébe hull a könyv. Fáradtan csukódnak le szempillái és ő még most is látja a betűket, hallja völegénye szavát:

„Ejvők hozzád!” mondja minden sora — minden dala végtelen szerelemről beszél.

Tómpa moraj hallatszik arra felől, hol leszálott a nap. Fájdalmas sóhaj vegyül a tompa zajba.

Feljedd a leány. Keresik vékony ujjai az imádságos könyvet. O la vonja száraz ajkaihoz és a hideg lapok üdítőleg hatnak a betegre. Megujul a moraj, villám hasítja végig az ég alját.

Tágra nyitott szemekkel néz a sötét éjbe a leányka. Nem fél a távoli dörgéstől, a villám nem ijeszti meg.

És meghasad újra az ég és a leányka fel-sikolt örömben.

Ime eljött tehát az ifjú, megérkezett rég várt boldogsága, szerelme mende.

Villámgyorsan közeledik — ide csillámlik már a fa lombok között aranyos ruhája.

A határokon meg meg mozdul olykor az ellenséges indulat.

Nagyon hasznos dolog tehát egy kissé a szomszédra ügyelni és tisztában lenni mindig azzal, hogy nem-e készül-e ott valami olyan actió, amely a hatalmas muszka rúgó világ politikájától ered.

Ha ez a rúgó megmozdul — akkor nagy ellentállásra lesz szükség.

Ki tud belátni annak következményeibe?

Tudósok — művészek!

Néhány hét és városunkba a tudósok és művészek nagy serege érkezik.

Lassan, csendben folynak az előkészületek a vendégek fogadására.

A természettudósok, orvosok érkezéről már van tudomása a nagy közönségnek, bármily csendben folynak is az előkészületek. A város főispánja van az ügy élén, nagy előkelő gárda van mellette.

A tudósokat tehát fogadjuk hozzájuk és hozzánk illő nagy ünnepélyességgel.

Ugyanakkor azonban, a mikor a tudósok itt lesznek — úgy halljuk eljön egy nagy gárda világhírű, országos nevű művész is ide.

Elhőzzák alkotásaikat, festményeiket, szobraikat, hogy akkor, midőn a tudósok congressusukat tartják, ki ne fáradjon közönségünk a sok okos és éppen mert az, tehát többé kevésbé száraz felolvasásoktól: lesz egy kellemes, érdekes hely, ahol kipihenhetik magukat.

Ez a hely a tárlat lesz.

Valóságos művészi értékű, hirneves festők és szobrászok csinálta tárlat.

Néhány hónappal ezelőtt megpendült egy szabadkai tárlat eszméje, ugyanakkor a „Budapesti Napló” meg is csinálta a vidéki tárlatokat, jsszeálltak a művészek, megalakították a zsűrit bemutatatták a művek és a zsűri kiválogatta a javát, amelylyel megkezdte vidéki körújtát a hazai művészet.

A díófa széles levelei megmozdulnak, oda hajlik ága a beteg leány ágyára.

— Vártalak... tudtam, hogy eljössz hozzám. Eljöttél értem, menyasszonyodért... szólj... hallgatlak.

És az ifju magához ölelte kedvesét, szét bontott haját simogatta és beszélt neki szerelemtől, boldogságról.

Remegett a leány az ifju ölelő karjai között: oly hideg volt ölése! El akarta vonni ajkát: esőkjai megfagyasztották vérért.

Mind erősebb lett a dörgés, villám-villámot követett, hideg szél rázta meg a fákat.

És a leány nem tudott menekülni az ölelő karok közül, némán kétségbeesve küzdött.

Iszonyu erővel vonta ki kezét, kereste imádságos könyvét. Megtalálta a könyvet. Görcsös kezeivel megragadta — oda vonta ajkaihoz és hosszu, nehéz sóhaj szállt fel kebléből...

A hirtelen támadt szél lassan elfűt, a felhők eltűntek az ég boltozatáról és a csillagok ezrei halvány fényt vetettek a halott leányka arcára, ki görcsösen tartotta kezei között imádságos könyvének szétépett lapjait.

Megkezdte pedig nálunk, az ország harmadik városában — Szabadkán!

Hát ez nagy szó! Búszkák is lehetünk rá. Hanem hát p. l. előkelőség csináljunk valamit, hogy a művész és író urak ne bánják meg, hogy bennünket tiszteltek meg az első helylyel.

Ez a lap ugyan sok félt irt már egy tárlat mellett, a mely úgy látszott, mintha ottól a tárlattól elakarta volna ijeszteni a — művészeket és a Bpesti Naplót — de miután ők nem ijedtek meg: tisztellett emelünk katalapot bátorságuk előtt és felhívjuk a mi közönségünket, hogy álljanak mellénk és kiállsák ők is, hogy Isten hozta őket!

Még eddig ugyan nem tudjuk hol lesz a tárlat, meddig fog tartani, de miután — úgy mondják — meglesz őszi örmömmel veszünk tudomást róla.

És tán nem veszik rossz néven tőlünk, ha a régi gymnasium terméit ajánljuk, mely leginkább megfelelhetne a tárlat helyének, vagy a beltéri népiskolát.

A Széchenyi utca pora.

Ezer ember, aki ott lakik és még több ezer ember, aki naponta kénytelen kelletlen keresztül gázol azon a por és homoktengeren, a melyet Széchenyi utcának vagy promenádnak csufolnak, azt kérdezi mindenuntalan, hogy mért kell nekünk tulajdonképen ebben a homoktengerben gázolni, mért kell nekünk folyton nyelni azt a port, amelyet nyelni nem is olyan kellemes dolog. Mért kell télen amikor nyakig érő sár borítja el ezt a promenádot — ebben a sárban gázolni, mért kell a kocikkal elakadni ebben a végtelen pocsettában? Hát csak azért mert a tisztelt intéző körök nem látták jónak, hogy ezt az utcát kikövezzék, — pedig isten ucsce rá férne egy kis kikövezés.

A városnak ugyszólván az ötödresze ezen az utcán keresztül halad naponta és aki azt meri állítani, hogy ebben az utcában a térdig érő, a szél és a kocsi által felkavart port nyelni valami nagy gyönyörűség: biz annak különös guszta lehet.

Tízezer ember közül nem akadhat egy se aki azt meri állítani, hogy ez a közegészségi állapotokra valami hasznos lehet.

Nagy utca, amely belenyúlik a piacba, ahol a városnak ugyszólván az ütere van, nem maradhat ilyen állapotban.

Nem esik olyan elbírálás alá mint egy másik kisebb jelentőségű utca, a hol azt mondhatni, hogy néhány lakó privat érdeke az, hogy kikövezzék, mert először kellemesebb lesz nekik a helyzetük, másrészt pedig a házuk értéke emelkedik a kövezés által.

Tessék elhinni, hogy ez a nagy utca egészen más elbírálás alá esik.

Ugy szólván ez a város közérdeke, hogy beállítsák a végtelen portenger hullámzását, a mely a szélrózsa minden irányába küldi porfelhőit széjjel.

Megkérjük tehát ezuttal is az illetékes hatóságot, hogy bármennyire is nehezeze esik a mi jól megterhelt költségvetésünknek, de fogjanak hozzá már végre valahára ennek az utcának a kikövezéséhez. Sokkal jelentelenebb utczakat köveztek már ki, — a mi ugyan nem baj magában véve, de sokkal nagyobb hiba, hogy ott a hol égető szükség kívánja olyan nehezen mennek be a munkálatba.

Csak akad olyan városi képviselő a ki nem restel majd egy szerény erre vonatkozó indítványt benyújtani. De legjobb szeretnők, ha ezt maga a városi tanács tenné meg. Mindenesetre olyan ténykedés lenne, amely általános elismerésben részesülne.

Különfélék.

— Személyi hír. Báró Vojnits István főispán, ki egyik fővárosi szállóban a liftről leesett és lábát törte, a Vöröskereszt-kórházban egészségét visszanyerte. A főispán a napokban Szabadkára utazik.

— Gratulálunk Vészi Józsefnek! Kedves jelenség nekünk a megtisztult magyar politikai látóhatáron feltűnni látni olyan férfiakat, kiket az elnyomatás idejében éppen azért, mert hivatottak voltak, hogy a sötétséget bevilágítsák, hátra szorítottak a tevékenység mezéjéről. Vészi József, aki Bánffy-nak a világgért se kellett, most egyszerre csak jó lett Széll Kálmánnak. Egyhangulag választották meg a jeles publicistát a szászsebesi kerületben országgyűlési képviselőnek. Mi, a kik Vészit még közelebről ismerjük, mint azok, a kik csak tolla erejében tudnak gyönyörködni, jól tudjuk azt, hogy Vészi megválasztása nemcsak rá nézve kitüntetés, de valóságos nyereség az országra nézve. Örvendünk annál is inkább ennek a megválasztásnak, mert Vészi igazán abból a hirlapiról gárdából való, ahik nem tartoznak semmiféle klikkhez, a kik hirlapiról társaikat is csak igazi érdemük szerint klasszifikálják. Ezzel a barátsággal, a melyet az új képviselő különösen lapunk iránt érzett, szívesen dicsekszünk és éppen azért a nagy nyilvánosság előtt gratuláljuk meg a jeles újságirót, ki bizonyára az új téren is olyan pozíciót foglal el majd a képviselők között, mint amilyent hirlapirótársai között magának kivívott. Gratuláljuk!

— Petőfi ünnep Csantavéren. A csantavéri ifjuság a Segesvárnál elesett örök emlékü, koszorus költőnk 50 éves fordulóját július hó 30-án ülte meg beszédekkel, hazafias énekekkel és szavatokkal. Mösora a következő volt: 1. Hymnusz, előadta az énekkar. 2. Alkalmi beszéd, tartotta Kiss Béla. 2. Honfidal, előadva az ifjusági énekkar által. 4. Talpra magyart Öszvári Vilmos adta elő. 5. Előre, költemény Tóth Kálmántól, szavalta Öszvár Péter. 6. a Rab Petőfi Sándortól, a melyet Kis Antal szinpadra illő variatióval adott elő. Az ünnepélyen felülfizettek: Szokola Gyula 60 kr, Dr. Békefi Károly 50 kr, Tiborfi Kálmán 50 kr, Jordán Béla 60 kr,

Ernyes István 20 kr, Kiss Antal 40 kr, N. N. 10 kr, Dankó Ferencz 50 kr, Róder Jakab 40 kr, Magossi Péter 10 kr, N. N. 10 kr, N. N. 10 kr, Haiduska Vilmos 10 kr, ifj. Basch József 10 kr, Krausz Mór 10 kr, Csia Károly 20 kr, Szabó Antal 20 kr, Bagi Pál 40 kr, Róza Lajos 20 kr. Fogadják a nemes adakozók a rendezőség hálás köszönését.

— **A helybeli közkönyvtár-ügyelet látogatottsága.** 1899 év július havában: Házi használatra kivettek: Szépirodalmi 29 mű Tudományos 6 mű Összesen 35 mű. Helybeli használatra kivettek: Szépirodalmi 21 mű Tudományos 6 mű. Összesen 27 mű. Az egyesület vagyona szaporodott: Könyvtár: Szépirodalmi 6 mű, 6 kötet. Tudományos 1 mű 1 kötet. Összesen 7 mű, 7 kötet. Muzéuma: állat gyűjtemény 3 drb., növény 1 drb., ásvány — drb., régi pénz 42 drb., régiségtár 6 drb., néprajzi — drb. Összesen: 52 drb. Szabadka 1899 év július hó 31-ik napján.

— **Színészeti hírek.** Juhász Ilona az idei színi szezonra Macey György színiigazgatóhoz szerződött Kecskemétre. Pesti I. Lajos szerződött Szatmáry Lajos szeremes színész, ki most Óbudavárban Bokody társulatánál működik.

— **A városi adóhivatalt mikor fogják kimeszelni?** Ez a kérdés válasszatok. Bizonny ráferne egy kis meszelés, sőt talán sok is. Tessék csak megnézni azt a régi lörvényszéki épületet belől. Csak a kegyelet tartja a falnak a vakolatát. A mesz lekopott róla, levedlett az idők viszontagsága alatt. Az Árpádok korszaka óta nem lett tatarozva és a hivatalnok urak bizony nem valami jól éreztetik magukat abban. Lehet benne olyan pókokat is találni, amelyek ősei valaha Zrinyi mentéjén sétálhattak. Ezek a pókok nagyon jól érzik ott magukat. Egynemelyikük már ki-vülről tudja az adókönyveket. Ha ezek a pókok még azzal a tulajdonsággal is rendelkezének, hogy helyettünk az adótartozásokat is kifizetnék, biz Isten nem szólnánk föl, hogy kergessék ki őket onnan. De ezek a pókok ezt nem teszik, hanem nyugodtan élnek évtizedek óta annak az adóhivatalnak minden egyes szögletében. Hát bizony ezektől a pókoktól is restelleni kéne a dolgot, mert egy-egy póknak nyolcz szeme van és ha nyolczszorosán látják azt az elanyagolt falazatot, akkor éppen eleget látnak. Meg vagyunk győződve, hogy ezen felsőálásunk után maga a közgyűlés fog kiküldeni egy diszbizottságot, amely ezt az adóhivatalt kimeszelni fogja. Ugyis nyár van most, amikor csupa időtöltésből jól esik majd egy pár városi atyának a meszelőt a kezébe venni és fehérre festeni a feketét, szokásukhoz híven, mert nálunk ez a divat, hogy a feketét fehérre mossák. Igazán fenomenális látvány lesz, amint kiküldik majd a „meszelő bizottságot.“ Ez a bizottság, hogy munkáját jól végezhesse, mindenestre előbb egy külföldi tanulmányutat fog tenni, valószínűleg kimegy majd Drezdába, ahol kitűnően tudnak meszelni. Visszaérkezte után diszbankett lesz a Pest szálló nagytermében, amely alkalommal 139 felköszöntőt fognak mondani és k'adnak egy meszelőbizottsági emlékérmét, amelynek egyik oldalára egy pók, másik oldalára egy öngyilkos dongó lesz belerajzolva és kivésve. Az első hivatal kimeszelése után városunk lelkes polgársága fátylászmenetet fog rendezni a meszelő bizottság elnökének. Az összes hivatalok kimeszelését harangzugás fogja követni és 119 mo-

zsalóvés. Izgatottsággal várjuk tehát, hogy mikor fogják elrendelni a városi adóhivatal kimeszelését.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Megakart válni az életől tegnap délután egy asszony, mert férje folyton üldözte s inkább a halált választotta semhogy férjének tovább is utjában legyen. Buhri Mártonnak nem valami jó élete lehetett férje oldala mellett, a viszálykodás napirenden volt, amiért is, hogy férje üldözései elől meneküljön, több ízben otthagya, de ismét visszatért. Útjában ágyban fekvő beteg vette ezt a kijelentést, férje még sem hagyta békében, ültette, verte s tegnap is azzal távozott el hazulról, hogy mire visszajön ne lássa őt ott többé. Az asszony nagyon lelkére vette ezt a kijelentést s elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Beteg tagjaival levánszorgott az ágyról, átment a szomszédba Nagytornya Gergőhöz és a kutba ugrott. A házban éppen kőművesek dolgoztak akik szerencsére azonnal észrevették a veszedelmet és még élve kihalászták a szerencsétlen asszonyt. Az előhívott mentők a kórházba vitték.

— **Gyilkos-e vagy öngyilkos?** Titokzatos eset történt a múlt héten a szomszédos Horgos községben, melyről most tett jelenséget a szolgabírósgazd s zezedi ügyészségnek. Valkovics Tamásné nevű asszonyt találtak ott június 24-én vérében fenteregve fölhasított gyomorral. Mikor segítségére mentek már haldokolt. A szolgabíró irás erről a rejtélyes esetről csak ma érkezett meg s érdekes, hogy abban az asszony röglön való kihallgatását kéri, mert utolsó óráit éli. S ezt a jelentést épen egy hét múlva kapta meg a zezedi ügyészség.

— **Mamuzsich prépost balesete.** Az emberi szeretet egy megható példájának voltak szemtanúi a napokban azok akik a villanyosra szálltak. Mamuzsich Mátyas a tűzoltók népnépegyére kiment Palicsra s amint a villamos kocsirol lezállott, kabátja megakadt valamiben és elesett, a kocsi pedig megindult s néhány lépésre magával vitte a prépost urat. Szerencsére azonban egy zsidó orvos odaugrott és megakadályozta a balesetet. Állítólag azt a megjegyzést tette a prépost: „Még sem járja, hogy ezek a zsidók mindenbe beleavatkoznak!“

— **Letördelt gyümölcsfa ojtványok.** Tegnapelőtt éjjel ismeretlen tettesek valószínűleg bosszúból letördeltek a Maurer-féle szőlőben 70—80 drb gyümölcsfa ojtványt. Az eset a rendőrségnél bejelentve, a nyomozás a tettesek ellen megindult.

— **Tüzesetek.** Ma délelőtt Sándorban tűz volt, egy kazal szalma és egy sertésöl égett le. Szerencse, hogy szélcsend volt, mert nagyobb baj keletkezhetett volna. Ugyancsak ma délben a városban is volt tűz, Tóth Antalnak V. kőri házában. Néhány kocsi való szalma égett le, a kár jelentéktelen.

— **Bács-Kula a zezedi kiállításon.** A zezedi országos gazdasági kiállításon való részvétel tárgyában nagyobb értekezlet tartott a napokban a kulai gazdaközönység dr. Széchenyi Tamás fuzolgabíró és tövisi Rácz György nagybirtokos vezetése mellett. Az értekezletet dr. Széchenyi Tamás nyitotta meg, rövid megnyitó-beszéddel méltatván a össze-jövetel célját, mire tövisi Rácz György vette át a szót és hosszasan fejtegette a kiállítás üdvös voltát és azon előnyöket, melyek a kiállításon való részvételből a gazda-

közönsegre semmiféle költség vagy kiadás nem hárul, mert összes költségeket: az oda és visszazállítási, valamint a kiállításon a helyi és egyéb gondozási költségeket a megyei gazdasági egyesület a sajátjából fedezi, az értekezlet elhatározta, hogy a kiállításon Kula gazdaközönsege is minél tekintélyesebb számban részt vesz és a további teendők végzésére egy 11 tagú bizottságot választott.

Radó Izsó

jeles földünk újhol felkeresett bennünket Amerikából a következő tréfás levéllel:

Fürdőlevél.

Csekélység habbal, amit én itt Amerikában a melegítői szenvedek. Mégis elhatároztam magamban, hogy irok önöknek fürdőlevelet innen Amerikából.

Elképzelhetik, hogy ha az ember Európából ide áttér Amerikába és elugrik a hitelezői elől, abból még nem következik az, hogy az ember itt ne fürdőzhessen.

Tetszik tudni nekem odahaza is gyengéim közé tartozott, hogy ha rosszabbul is mentek az üzletek — nyáron mégis nyaralnom kellett.

Mert hiszen az természetes, hogyha az ember télen telet, — hogy akkor nyáron nyaraljon.

Akár telet, akár nyaral, akár veszt, akár nyerit az ember az úgy is csak egyre megy. Hát amint mondom én is nyaralok most Amerikában.

Egy fürdőhelyen vagyok, ahol kizárólag csupa európaiak vannak.

Nincs köztünk egy akadémikus sem — de annál nagyobb számban vannak megugrott bankárok, árvaszéki pénztárnokok, a csőd elől ellilant nagy kereskedők, — bizalmi férfiak, méltóságos sikkasztó és kegyelmes betörő urak.

Nem rossz társaság mondhatom. De annál kedélyesebbek. Van többek közt köztünk egy grajzleros akit kigolyóztunk a fürdői kaszinóból mert kitűnt, hogy a barom az nap mikor megszökött, rendezett egy 200 frtos váltót és a kamatait lefizette.

Az ilyen ember csak rongja a renomménkat. Érdekes ez az amerikai fürdő nagyon. Van például egy zenekarunk amely csupa olyan európai művészből áll, akik közül a legnagyobb is már kétszer állott az akasztófa alatt. Képzelteti milyen érzéssel tudja ez a „Rpp“-et játszani. Színházunk primadonáját, ha jól tudom most köröztetik Bajorországban minősített okirathamisítás és lopás miatt. Mit gondol fog ez vala az életben Münchenben a promenádon járkálni??

A tyúkszem vágónk a váci feyházból érkezett ide. A szerencsétlen embernek csak rabtságának 6-ik esztendejébe jutott eszébe, hogy a feyházból meg is lehet szökni. Ez a bolond legalább 5 esztendőtt lopott el az életéből.

Furcsának találom, hogy Szabadkáról már hosszabb ideje nem érkezett ide senki.

Mi az? talán olyan kevés a pénz, hogy maguknál már sikkasztani se tudnak az emberek?

Jobb erkölcsöket kíván önöknek

Radó Izsó.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1899. május hó 1-től

Szegedről—Szabadkára

érkezik reggel 3 óra 40 perczkor személy vonat

"	d. e.	9	"	22	"	"	"
"	d. u.	1	"	20	"	"	"
"	este	5	"	52	"	"	"
"	este	10	"	34	"	"	"

Junius 1-től szept. 15-ig minden vasár- és ünnepnap
Pálcis—Szabadka érkezik 8 óra 30 perczkor este
Vasár- és ünnepnapon Szegedről d. n. 2 óra 56 perczkor

Szabadkáról—Bajára

indul reggel 5 óra 45 perczkor vegyes vonat

"	d. u.	2	"	35	"	személy	"
"	este	6	"	34	"	"	"

Bajáról—Szabadkára

érkezik d. e. 9 óra 37 perczkor személy vonat

"	d. u.	1	"	10	"	"	"
"	este	10	"	30	"	"	"

Szabadkáról—Ó-Becseré

indul reggel 5 óra 10 perczkor vegyes vonat

"	d. u.	2	"	10	"	személy	"
---	-------	---	---	----	---	---------	---

Ó-Becseről—Szabadkára

érkezik d. e. 8 óra 54 perczkor vegyes vonat

"	este	5	"	42	"	személy	"
---	------	---	---	----	---	---------	---

Szabadkáról—Dáljára

indul reggel 4 óra 50 perczkor vegyes vonat

"	d. u.	2	"	05	"	személy	"
"	este	6	"	22	"	gyors	"
"	este	6	"	32	"	személy	"

Dáljáról—Szabadkára

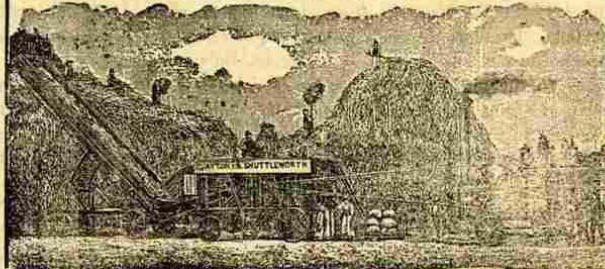
érkezik reggel 6 óra 55 perczkor személy vonat

"	d. e.	9	"	27	"	gyors	"
"	d. u.	1	"	26	"	személy	"
"	este	10	"	40	"	vegyes	"

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váczi-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánljatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 2½, egész és 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cseplőgépek, lóheré-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszázó- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egytetemes aszál-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint, natra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cseplőgép-gyára.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.**FŐNYEREMÉNY 50,000 KORONA ÉRTÉK**

és több, kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100,000 kor. értékben.

EGY SORSJEGY ÁRA 20 KRAJJCZÁR.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja

Budapest en: a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8.,

vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüintézetek a nyerő kívánságára készek az 50,000 korona értékű főnyereményt egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szeptember 10-én

este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltó-üzletekben, az összes dohánytőzsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak

a Bács-Bodrogh megyei főelárusítóhoz

Kunetz Mór szabadkai czéghez.